

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 4 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Monikou Tupou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: **Jaroslav Rovný**, bytem Krušnohorské nám. 38, Hroznětín, proti žalované: **Česká strana národně sociální**, se sídlem Praha 4, Kotorská 1572/18, IČ 00442721, zastoupena: Mgr. Ivo Siegel, advokát se sídlem Školská 38, Praha 1, o určení neplatnosti 36. mimořádného sjezdu České strany národně sociální

t a k t o :

- I. Žaloba, podle které by soud určil, že mimořádný sjezd České strany národně sociální, který se konal dne 19.5.2013 a který byl označen, jako 36. v pořadí, je neplatný a to jak co do zápisu, přijatých stanov a usnesení **se zamítá**.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku **8.712,- Kč**, do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta, Mgr. Ivo Siegela.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se nejprve nejasným podáním domáhal, s odkazem na ust. § 16 a) zák. č. 424/91 Sb., rozhodnutí, že 36. mimořádný sjezd strany, který se konal 19.5.2013 je neplatný a za platný se uznává 36. mimořádný sjezd, který se konal dne 15.6.2013. Soud následně opakovaně vyzval žalobce k odstranění vad žaloby a to usnesením z 3.2.2014, které tehdejšímu jeho zástupci bylo doručeno 11.2.2014. Na to žalobce reagoval podáním z 20.2.2014, kde opakoval požadavek na konečný návrh takový, aby soud rozhodl, že 36. mimořádný sjezd ze dne 19.5.2013 je neplatný z důvodu porušení stávajících stanov.

K žalobě se žalovaná vyjádřila tak, že žaloba nebyla podána včas a ani oprávněnou osobou, s odkazem na ust. § 16 a) zák. 424/91 Sb., podle kterého dotýká-li se rozhodnutí orgánu strany a hnutí skutečností vyznačovaných v rejstříku strany a hnutí, může člen strany a hnutí do 6ti měsíců od přijetí takového rozhodnutí, požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami. Rozhodnutí, které žalobce napadá, bylo přijato 19.5.2013, proto poslední den lhůty pro podání žalobního návrhu připadá na 19.11.2013. Žaloba je datována 25.11.2013 a soudu byla doručena 27.11.2013, proto žalovaná namítala, že žaloba byla podána opožděně. Dále, podle zákona o sdružování, k podání žaloby je oprávněn pouze člen politické strany. Žalovaná však tvrdila, že žalobce v této době již

členem strany nebyl, protože členství mu zaniklo ke dni 1.5.2013, v důsledku neuhrazení členského příspěvku, jehož výše, termín úhrady a kontaktní osoba pověřená výběrem příspěvku pokladní ČSNS, byly stanoveny usneseními Ústřední rady ČSNS. Navíc, po formální stránce, žalovaná namítala, že nedošlo ani ke splnění podmínek pro to, aby žaloba byla podána, s odkazem na ust. § 16 a) odst. 2 zákona o sdružování, podle kterého je možné se v tomto případě obrátit na soud s návrhem na určení, zda je rozhodnutí orgánu strany v souladu se zákonem a stanovami pouze v případě, nevyhověl-li rozhodčí orgán strany žádosti člena o nápravu, nebo o ní nerozhodl do 30ti dnů ode dne jejího podání. Žalobce argumentuje rozhodnutím Rozhodčího soudu ze dne 10.8.2013, kterým bylo rozhodnuto, že 36. sjezd ČSNS konaný 19.5.2013, byl svolán v rozporu s platnými stanovami a z tohoto důvodu je neplatný. Rozhodčí soud však již na základě změny stanov, ke které došlo na 36. mimořádném sjezdu konaném dne 19.5.2013, neexistoval. Žalobce se měl proto obrátit na nově vzniklý orgán strany - Kontrolní a revizní komisi. Jinak žalovaná žalobu považovala za účelovou, nepravdivou, hodnotila ji jako pokus žalobce, domoci se změny rozhodnutí v otázkách, o nichž strana již jednou demokraticky rozhodla, v souladu se zákonem, stanovami, ale žalobce s těmito rozhodnutími jen nesouhlasí. Proto již z těchto formálních důvodů navrhovala žalovaná žalobu zamítnout.

K otázce stanovení a výběru členských příspěvků se žalovaná vyjádřila tak, že Ústřední rada (ÚR), se na svém zasedání č. 35/02, konaném 1.12.2012, neusnesla na tom, že hospodaření strany, včetně výběrů členských příspěvků se bude uskutečňovat přesunem peněz v hotovosti do bydliště pokladní a uváděla, že o přidělení funkce pokladníka strany p. Elišce Markové, o úhradě členských příspěvků, se Ústřední rada usnesla na svém zasedání č. 35/03, konaném 26.1.2013. O výši členských příspěvků pro rok 2013 bylo rozhodnuto dvěma usneseními ÚR a to usnesením č. 35/03/05 bylo rozhodnuto, že základní výše členského příspěvku činí 500,- Kč. Usnesením č. 35/03/06 bylo rozhodnuto, že výše členského příspěvku ve snížené sazbě činí 250,- Kč a usnesením č. 35/06/12 byla stanovena lhůta pro úhradu členských příspěvků na rok 2013, tak, že členové strany jsou povinni uhradit členský příspěvek do 30.4.2013.

Ze zprávy pokladníka ze dne 1.5.2013 pak vyplynulo, že většina členů ÚR a většina ze seznamu členů strany nezaplatila členský příspěvek a žalovaná tvrdila, že toto způsobilo zánik členství, dle ustanovení části II. článek 1 bodu 5 f) stanov, ve spojení s ustanovením části II. článek 2, bodu 2 d) osobám, které nezaplatily a téhož dne předsednictvo strany, za účelem řešení nastalé situace svolalo mimořádní celostátní sjezd na 19.5.2013, na který byli pozváni zbylí členové strany. Na 36. mimořádném celostátním sjezdu pak byly schváleny programové cíle strany a nové stanovы strany. Z části byly vytvořeny a navoleny nové orgány strany, došlo k vytvoření nového orgánu- Kontrolní a rozhodčí komise, namísto dřívějších dvou orgánů a to sice Ústřední revizní komise a Rozhodčího soudu. Předseda strany byl pověřen, aby informoval bývalé členy strany, kteří z různých důvodů nezaplatili členské příspěvky o tom, že je pro ně strana otevřená a vyzval je, aby se do strany vrátili. V návaznosti na to, předseda strany, 2.6.2013, rozeslal bývalým členům emailovou zprávu s touto výzvou. Dále žalovaná tvrdila, že 25.5.2013 se sešlo 5, podle žalované již bývalých členů ÚR, kteří prohlásili toto své setkání za zasedání ÚR, svolali další údajný sjezd, označený opět, jako 36. mimořádný sjezd, z důvodu neuznání 36. mimořádného sjezdu z 19.5.2013. Následně prohlásili mimořádný sjezd 36. konaný 19.5.2013 za neplatný a členy ČSNS, kteří se ho účastnili, za vyloučené. Skupina bývalých členů strany, v čele s žalobcem a Vladislavem Svobodou, se pokusila výsledky tohoto svého sjezdu zaregistrovat do rejstříku stran a hnutí, vedeného Ministerstvem vnitra ČR. Ministerstvo vnitra ČR však zahájené řízení usnesením ze dne 8.7.2013 přerušilo. V odůvodnění uvedlo, že ačkoli byl Vladislav Svoboda seznámen se zákonnou úpravou, postupem ve smyslu ust. § 16 a) zákona o sdružování, prohlásil

místo toho 36. mimořádný sjezd konaný dne 19.5.2013 za neplatný s tím, že byl podle něj a dalších bývalých členů strany svolán v rozporu se stanovami. MV ČR zhodnotilo situaci, jako interní spor ve straně a odkázalo na zákonnou úpravu, na možnost posouzení tohoto soudem, s odkazem na ust. § 16 a) zákona o sdružování a uvedlo i způsob formulace konečného návrhu žaloby. Byla stanovena lhůta k vyrozumění MV ČR o tom, zda žaloba byla podána, což mělo být nejpozději do 31.8.2013. Vladislav Svoboda se ve stanovené lhůtě na soud, ohledně určení sporné otázky neobrátil, proto MV ČR řízení o tomto návrhu zastavilo.

Potom s ohledem na obsah konečného návrhu, tak, jak žalobce tento opravil, po předchozí výzvě soudu, s přihlédnutím k tomu, že došlo k ukončení jeho zastoupení, byť obecným zmocněncem, soud ještě s ohledem na vyjádření žalované při jednání nařízeném na 16.9.2014, se ještě znovu pokusil, s ohledem na charakter věci, odstranit vady žaloby, konečného návrhu. Žalobce byl podrobně poučen o tom, o čem v rámci zákonné úpravy, může soud rozhodovat, stejně jak již bylo poskytnuto poučení MV ČR.

Dále byl žalobce poučen, že pokud nechce, aby sou postupoval dle ust. § 16 a) zákona o sdružování, a přesto by požadoval, aby soud rozhodl o uplatněném nároku tzv. určovací žalobou, pak byl žalobce poučen o nutnosti tvrdit naléhavý právní zájem na požadovaném určení.

Žalobce na poučení soudem poskytnuté reagoval podáním ze dne 14.10.2014, kterým opakoval požadavek na konečný návrh, ve znění uvedeném ve výroku rozsudku. Zároveň se vyjádřil tak, že žaloba nesměřuje proti rozhodnutí orgánu strany, dle ust. § 16 a) zákona o sdružování, ale proti samotnému vzniku orgánů a sjezdu. Dále se žalobce vyjádřil tak, že žaloba byla podána včas, protože za rozhodné datum je třeba považovat den, kdy příslušný orgán MV ČR provedl registraci nových stanov, což je 29.5.2013 a z tohoto pohledu byla žaloba podána v 6ti měsíční lhůtě.

Vzhledem k tomu, že žalovaná strana je v konkursu, předložila ještě žalovaná stanovisko správce konkursní podstaty, JUDr. Pavla Nováka, ze dne 20.10.2014, který se vyjádřil tak, že se domnívá, že členské příspěvky členů úpadce nenáleží do konkursní podstaty, proto je úpadce oprávněn s nimi volně nakládat.

Z přípisu Ministerstva vnitra ČR, odboru všeobecné správy, oddělení sdružování, adresovaného Vladislavu Svobodovi, ze dne 25.6.2013 bylo zjištěno, že p. Svobodovi bylo MV ČR sdělováno, že poslední změna stanov byla ministerstvu oznámena dne 20.5.2013, ž návrh na registraci změny stanov podává strana a hnutí písemně ministerstvu, do 15ti dnů od jejího schválení. Došlo-li zároveň se změnou stanov ke změně osob, jež jsou statutárním orgánem strany, podává návrh nově ustanovený statutární orgán. Dále bylo sděleno, že byly splněny všechny náležitosti dle ust. § 11 a text stanov je v souladu s § 6 zák. č. 424/91 Sb. Ministerstvo proto změnu stanov registrovalo ke dni 29.5.2013. Dále bylo sděleno, že ministerstvu nepřísluší, jakkoli zpochybňovat či kontrolovat rozhodování orgánů stran a hnutí. Za tímto účelem má každá strana zřízen rozhodčí orgán, který je příslušný k řešení sporů uvnitř strany či hnutí. S ohledem na vzniklou situaci byl pan Svoboda poučen o tom, aby využil institutu soudní ochrany, s odkazem na ust. § 16 a) zák. č. 424/91 Sb. a byl upozorněn na 6ti měsíční lhůtu, která běží od přijetí takového rozhodnutí.

MV ČR bylo 27.6.2013 doručeno podání označené, jako předání dokumentů, vyplývajících ze zápisu a usnesení 36. mimořádného sjezdu, konaného 15.6.2013 v Praze, podepsané p. Vladislavem Svobodou, tento 36. mimořádný sjezd měl anulovat předchozí mimořádný 36. sjezd, konaný dne ze dne 19.5.2013. MV ČR konstatovalo, že ačkoli byl p. Vladislav Svoboda seznámen se zákonnou úpravou, postupem dle § 16 a) zák. 442/91 Sb.,

na místo podání žaloby k soudu , byl prohlášen 36. mimořádný sjezd konaný dne 15.6. za neplatný, jiným 36. mimořádným sjezdem, konaným dne 15.6.2013. Tato skutečnost, jakož i podání doručené ministerstvu 1.7.2013, pak zpochybňovalo oprávnění osob jednajících ve věci změny stanov, odkazující na jejich schválení 36. mimořádným sjezdem konaným dne 15.6.2013. Pan Svoboda byl vyzván, aby podání doručené ministerstvu 27.6. doložil ve stanovené lhůtě předložením příslušného návrhu, dle § 16 a) zák. 424/91 Sb. Takovým způsobem by totiž mohlo být postupováno donekonečna.

Z výpisu rejstříku stran a hnutí, vedeného MV ČR , bylo zjištěno, že, jako poslední sídlo strany je zde zapsaná adrese Praha 4 Nusle, Kotorská 1572/18, jako předseda Ing. Michal Klusáček . Poslední registrovaná změna stanov je z 29.5.2013.

Dle ust. § 16a odst. 1 zák. č. 424/91 Sb. o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, dotýká-li se rozhodnutí orgánu strany a hnutí skutečností vyznačovaných v rejstříku stran a hnutí (§9), může člen této strany a hnutí **do 6 měsíců od přijetí takového rozhodnutí** požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami.

Soud se nejprve zabýval tím, zda žaloba, tak, jak byla formulována, po opakovaných poučeních poskytnutých žalobci k odstranění vad žaloby, může být vůbec soudem projednána, s odkazem na ust. § 7 o.s.ř. , ve spojení s ust. § 16 a) odst. 1 zákona o politických stranách. Soud dospěl k závěru, že jestliže přes poučení poskytnutá soudem, byl konečný návrh i nadále formulován tak, že soud má určit, že mimořádný sjezd ČSNS, který se konal dne 19.5.2013 a byl označen, jako 36. v pořadí, je neplatný, že o takto formulovaném konečném návrhu by soud neměl pravomoc rozhodnout.

S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení se nelze domáhat určení neplatnosti rozhodnutí orgánu strany nebo hnutí. Např. ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 18 C 173/2007, v obdobné věci, řízení o stejně formulovaném konečném návrhu zastavil a toto rozhodnutí bylo potvrzeno Městským soudem v Praze , ve věci 29 Co 453/2008.

Z uvedeného důvodu by soud mohl řízení zastavit, s odkazem na ust. § 7 o.s.ř., ale s tím, že v případě, kdy soud zastavuje řízení pro nedostatek pravomoci, měl by soud postoupit věc , po právní moci usnesení o zastavení řízení, příslušnému orgánu. Vzhledem k tomu, že ale dle názoru soudu, neexistuje jiný orgán, který by o tomto návrhu měl rozhodnout a bylo by nepřípustné vydat rozhodnutí, ve kterém by se soud omezil pouze na výrok o zastavení řízení pro nedostatek pravomoci soudu, pak dle názoru zdejšího soudu, nebylo možné řízení v této věci zastavit.

Soud se dále zabýval tím, zda žalobce je vůbec k podání jakékoli žaloby aktivně legitimován, zda je stále členem žalované, pokud žalovaná tvrdí, že žalobce ve lhůtě, před konáním 36. mimořádného sjezdu dne 19.5.2013, řádně neuhradil příspěvky, které měly být zaplacený do 1.5.2013, proto již členem žalované není. Žalobce k tomu předložil průkaz člena, kde jsou vylepeny pro rok 2013, 2014 známky ve stejné hodnotě, jako v roce 2009, 2010, 2011, 2012, dle názoru soudu , s odkazem na znění stanov, nebylo možné dovodit, že žalobce členem strany není, s připuštěním toho, že situace ohledně členských příspěvků je značně nepřehledná i s přihlédnutím k tomu, že jak bylo uvedeno, že strana je od roku 1999 v konkursu a způsob vybírání a evidence příspěvků je značně problematický, nebylo zjištěno, že by např. zaplacené příspěvky byly žalobci vráceny.

Dle názoru soudu je důvodná i námitka žalované, že pokud změna stanov z 36. mimořádného sjezdu, konaného 19.5.2013 byla registrována MV ČR, podmínkou pro podání žaloby k soudu bylo to, že žalobce se měl obrátit na nově vzniklý orgán strany - Kontrolní a revizní komisi, což však žalobce neučinil. Místo toho se žalobce obrátil na Rozhodčí soud a

odkazuje na jeho rozhodnutí z 10.8.2013. Takové rozhodnutí, ale již bylo vydáno orgánem, který neexistoval, takže ani z toho důvodu žaloba nebyla důvodná, protože **nebyl dodržen opět postup předvídaný zákonem, což je prvním důvodem pro zamítnutí žaloby.**

Soud se dále zabýval tím, o čemž žalobce také poučil, zda existují důvody, proto, aby rozhodoval případně ve věci obecnou žalobou na určení, dle ust. § 80 c) o. s. ř., pokud by žalobce měl na požadovaném určení naléhavý právní zájem a dospěl k závěru, že tomu tak není. Pokud existuje speciální úprava, podle které se žalobce mohl domáhat přezkoumání jednotlivých rozhodnutí strany, nelze tuto úpravu obecnou určovací žalobou obcházet.

Následně se soud zabýval tím, **zda žaloba byla podána včas a dle názoru zdejšího soudu, tomu tak nebylo.** Žalobce se domnívá, že žaloba byla podána včas proto, že 6ti měsíční lhůtu k podání žaloby odvozuje od data, kdy MV ČR registrovalo změnu stanov z 36. mimořádného sjezdu konaného 19.5.2013, což bylo 29.5.2013. Dle názoru soudu je však třeba, tak jak žalovaná namítá, tuto lhůtu počítat od doby přijetí rozhodnutí, protože registrace MV ČR nemá konstitutivní charakter, ale ministerstvo pouze přezkoumává formální náležitosti návrhu, dle zákona. Z tohoto pohledu tedy, dle názoru zdejšího soudu, byla žaloba podána opožděně, protože k přijetí rozhodnutí, která žalobce sice přesně nespecifikoval, došlo 19.5.2013 a žaloba byla podána až 27.11.2013. O těchto skutečnostech o běhu lhůt i o způsobu, jakým má být žaloba podána, byl dle názoru soudu, p. Vladislav Svoboda, který původně zastupoval žalobce v tomto řízení MV ČR dostatečně podrobně informován, s odkazem na platnou zákonnou úpravu.

Přesto nebyla podána žaloba ani ve lhůtě stanovené MV ČR, ani ve lhůtě zákonné, ani ve znění zákonem předvídaném, **sama tato skutečnost je důvodem, proč žaloba musela být zamítnuta.**

Především, dle názoru zdejšího soudu, který je v souladu s názorem Nejvyššího soudu ČR, vyjádřeným např. v rozhodnutí ve věci 28 Cdo 3373/2009, zásahy soudní moci, ať již převážně správních soudů, či výjimečně soudů civilních, by se měly dít pouze na základě výslovného zákonného zmocnění, případné rozšíření soudní ingerence do sféry tzv. vnitrostranické demokracie, neodpovídá skutečným aktuálním společenským potřebám a není žádoucí, ale přednost by měla mít vnitřní kultivace politických stran a je tak třeba vést subjekty právních vztahů rozumným způsobem k tomu, aby se naučily řešit své vnitřní, v daném případě vnitrostranické problémy samy, bez permanentního spoléhání se na soudy.

Žalobce se pak ve svém posledním podání jednoznačně vyjádřil tak, že se nedomáhá vydání rozhodnutí dle ust. § 16 a) zákona 424/91 Sb., když ničeho jiného se, jak bylo uvedeno shora domáhat ani nemohl.

Ze všech uvedených důvodů tedy soud žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., úspěchem žalované ve sporu, náklady byly představovány odměnou za právní zastoupení advokátem za 4 úkony po 1.500,- Kč, (1 úkon dle ust. § 9 odst. 1, § 7 bod 4 vyhl. č. 177/96 Sb., 4x paušál po 300,- Kč dle vyhl. č. 177/96 Sb. 21% DPH 1.512,- Kč, celkem **8.712,- Kč**. Platební místo pro náklady řízení bylo stanoveno dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může se oprávněný domáhat nuceného splnění povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo návrhem na nařízení exekuce.

V Praze dne 25. listopadu 2014

Mgr. Monika Tupá, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Jarošová